

บทที่ 4

ผลการศึกษา

ในบทนี้จะได้กล่าวถึงผลการศึกษจากการวิเคราะห์ผลกระทบของปัญหาอาชญากรรมและความรุนแรงในจังหวัดชายแดนภาคใต้ต่อการค้าชายแดนไทย-มาเลเซีย ซึ่งข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์ครั้งนี้เป็นข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมแบบสอบถาม จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 1,600 ตัวอย่าง มาทำการวิเคราะห์ โดยที่ผลการศึกษาที่ได้ในครั้งนี้ได้การวิเคราะห์ออกเป็น 2 ส่วนดังนี้

- 1) วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป เพื่อให้ทราบถึงลักษณะทางสังคมและเศรษฐกิจของกลุ่มตัวอย่าง และ
- 2) วิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการทำการค้าชายแดนไทย-มาเลเซีย ผ่านการใช้โพรบิต (Probit) และโลจิต (Logit) เพื่อให้ทราบถึงความสัมพันธ์ของแต่ละตัวแปร ซึ่งประกอบไปด้วยตัวแปรดังต่อไปนี้ ก) กลุ่มปัจจัยประเภทของอาชญากรรม ข) กลุ่มปัจจัยทางด้านสังคม ค) กลุ่มปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ ง) กลุ่มปัจจัยทางการเมือง จากนั้นนำผลที่ได้มาตีความหมายโดยใช้ การวิเคราะห์ผลกระทบส่วนเพิ่ม (Marginal Effects)

4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการ

จากข้อมูลที่ได้เก็บรวบรวมจากกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ได้นำเสนอในรูปแบบตารางความถี่และร้อยละ ได้ดังนี้

1) เพศ

กลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการ ฯ บริเวณชายแดนไทย-มาเลเซีย ของแต่ละจังหวัด สามารถจำแนกตามเพศ ได้ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1: แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละจังหวัดจำแนกตามเพศ

	ยะลา		ปัตตานี		สงขลา		นราธิวาส	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
ชาย	169	42.25	228	57	169	42.25	156	39
หญิง	231	57.75	172	43	231	57.75	244	61
รวม	400	100	400	100	400	100	400	100

ที่มา: จากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.1 จะเป็นการแสดงผลการศึกษาในส่วนของเพศ ซึ่งจะสามารถสรุปได้ดังนี้ ในจังหวัดยะลา มีผู้ประกอบการ ๑ ที่ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชายจำนวน 169 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 42.25 และที่เป็นเพศหญิงจำนวน 231 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 57.75 ในส่วนของจังหวัดปัตตานี มีผู้ประกอบการ ๑ ที่ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชายจำนวน 228 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 57 และที่เป็นเพศหญิงจำนวน 172 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 43 ในจังหวัดสงขลามีผู้ประกอบการ ๑ ที่ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชายจำนวน 169 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 42.25 และที่เป็นเพศหญิงจำนวน 231 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 57.75 และในส่วนของจังหวัดนราธิวาสมีผู้ประกอบการ ๑ ที่ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชายจำนวน 156 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 39 และที่เป็นเพศหญิงจำนวน 244 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 61 ซึ่งผู้ประกอบการ ๑ ที่ตอบแบบสอบถามรวมกันทั้ง 4 จังหวัดเป็นเพศชายทั้งหมดจำนวน 722 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 45.13 และเป็นเพศหญิงจำนวน 878 คน โดยคิดเป็นอัตราร้อยละ 54.88

2) อายุ

กลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการ ๑ บริเวณชายแดน ไทย-มาเลเซีย ของแต่ละจังหวัด สามารถจำแนกตามอายุ ได้ดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2: แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละจังหวัดจำแนกตามอายุ

	ยะลา		ปัตตานี		สงขลา		นราธิวาส	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
น้อยกว่า 30 ปี	75	18.75	112	28	75	18.75	127	31.75
31 – 40 ปี	125	31.25	80	20	88	22	102	25.5
41 – 50 ปี	133	33.25	146	36.5	139	34.75	102	25.5
มากกว่า 51 ปี	67	16.75	62	15.5	98	24.5	69	17.25
รวม	400	100	400	100	400	100	400	100

ที่มา: จากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.2 จะเป็นการแสดงผลการศึกษาในส่วนของอายุ ซึ่งจะสามารถสรุปได้ดังนี้ ในจังหวัดยะลา มีผู้ประกอบการ ๑ ที่ตอบแบบสอบถามอายุน้อยกว่า 30 ปี จำนวน 75 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 18.75 และผู้ที่มีอายุระหว่าง 31 – 40 ปี จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 31.25 อายุระหว่าง 41 – 50 ปี จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 33.25 และผู้ที่มีอายุมากกว่า 51 ปี ขึ้นไป จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 16.75 ส่วนของจังหวัดปัตตานีมีผู้ประกอบการ ๑ ที่ตอบแบบสอบถามอายุน้อยกว่า 30 ปี จำนวน 112 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 28 และผู้ที่มีอายุระหว่าง 31 – 40 ปี จำนวน

80 คน คิดเป็นร้อยละ 20 อายุระหว่าง 41 – 50 ปี จำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 36.5 และผู้ที่มีอายุมากกว่า 51 ปี ขึ้นไป จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 15.5 ในส่วนของจังหวัดสงขลานั้นมีผู้ประกอบการ ๗ ที่ตอบแบบสอบถามอายุน้อยกว่า 30 ปี จำนวน 75 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 18.75 และผู้ที่มีอายุระหว่าง 31 – 40 ปี จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 22 อายุระหว่าง 41 – 50 ปี จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 34.75 และผู้ที่มีอายุมากกว่า 51 ปี ขึ้นไป จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 24.5 และในส่วนของจังหวัดนราธิวาสนั้นมีผู้ประกอบการ ๗ ที่ตอบแบบสอบถามอายุน้อยกว่า 30 ปี จำนวน 127 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 31.75 และผู้ที่มีอายุระหว่าง 31 – 40 ปี จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 25.5 อายุระหว่าง 41 – 50 ปี จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 25.5 และผู้ที่มีอายุมากกว่า 51 ปี ขึ้นไป จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 17.25 ซึ่งผู้ประกอบการ ๗ ที่ตอบแบบสอบถามรวมกันทั้ง 4 จังหวัดส่วนใหญ่มีอายุอยู่ระหว่าง 41 – 50 ปี จำนวน 520 คน คิดเป็นร้อยละ 32.5 นอกจากนี้ยังสามารถสังเกตได้ว่า ในส่วนของจังหวัดนราธิวาสนั้นมีผู้ประกอบการ ๗ ที่มีอายุน้อยกว่า 30 ปี ทำการค้าขายอยู่ในบริเวณแดนเป็นส่วนใหญ่ เนื่องจากว่าจังหวัดนราธิวาสนั้นมีอำเภอสู่ไห โกลกที่มีชายแดนติดกับประเทศมาเลเซีย อีกทั้งยังเป็นอำเภอที่ถือได้ว่ามีความเจริญและมีการทำการค้าอยู่อย่างหนาแน่น ซึ่งผู้ประกอบการ ๗ ส่วนใหญ่มักจะมีอายุน้อย เพราะส่วนใหญ่นั้นจะได้รับสืบทอดกิจการร้านค้าต่อจากผู้ปกครอง หรือช่วยผู้ปกครองดูแลกิจการเป็นส่วนใหญ่

3) ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ

กลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการ ๗ บริเวณชายแดนไทย-มาเลเซีย ของแต่ละจังหวัด สามารถจำแนกตามระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ ได้ดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3: แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละจังหวัดจำแนกตามระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ

	ยะลา		ปัตตานี		สงขลา		นราธิวาส	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
น้อยกว่า 11 ปี	316	79	312	78	231	57.75	261	65.25
11 – 20 ปี	59	14.75	79	19.75	111	27.75	105	26.25
มากกว่า 21 ปี	25	6.25	9	2.25	58	14.5	34	8.5
รวม	400	100	400	100	400	100	400	100

ที่มา: จากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.3 จะเป็นการแสดงผลการศึกษาในส่วนของระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ ซึ่งจะสามารถสรุปได้ดังนี้ ในจังหวัดยะลาที่มีผู้ประกอบการ ๑ ที่มีระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจน้อยกว่า 11 ปี จำนวน 316 คน คิดเป็นร้อยละ 79 และมีระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจระหว่าง 11 – 20 ปี จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 14.75 และมีระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจมากกว่า 21 ปีขึ้นไป จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 6.25 ในส่วนของจังหวัดปัตตานีที่มีผู้ประกอบการ ๑ ที่มีระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจน้อยกว่า 11 ปี จำนวน 312 คน คิดเป็นร้อยละ 78 และมีระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจระหว่าง 11 – 20 ปี จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 19.75 และมีระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจมากกว่า 21 ปีขึ้นไป จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.25 และในจังหวัดสงขลามีผู้ประกอบการ ๑ ที่มีระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจน้อยกว่า 11 ปี จำนวน 231 คน คิดเป็นร้อยละ 57.75 และมีระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจระหว่าง 11 – 20 ปี จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 27.75 และมีระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจมากกว่า 21 ปีขึ้นไป จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 14.5 และในส่วนของจังหวัดนราธิวาสมีผู้ประกอบการ ๑ ที่มีระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจน้อยกว่า 11 ปี จำนวน 261 คน คิดเป็นร้อยละ 65.25 และมีระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจระหว่าง 11 – 20 ปี จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 26.25 และมีระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจมากกว่า 21 ปีขึ้นไป จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 8.5 ซึ่งผู้ประกอบการ ๑ ที่ตอบแบบสอบถามรวมทั้ง 4 จังหวัดส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจน้อยกว่า 11 ปี จำนวน 1,120 คน คิดเป็นร้อยละ 70

4) ระดับการศึกษา

กลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการ ๑ บริเวณชายแดนไทย-มาเลเซีย ของแต่ละจังหวัด สามารถจำแนกตามระดับการศึกษา ได้ดังตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4: แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละจังหวัดจำแนกตามระดับการศึกษา

	ยะลา		ปัตตานี		สงขลา		นราธิวาส	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	73	18.25	122	30.5	63	15.75	42	10.5
มัธยมศึกษา	135	33.75	166	41.5	128	32	287	71.75
ปวส. / อนุปริญญา	95	23.75	68	17	87	21.75	34	8.5
อุดมศึกษา	87	21.75	30	7.5	117	29.25	34	8.5
สูงกว่าอุดมศึกษา	1	0.25	3	0.75	2	0.5	3	0.75
อื่น ๆ	9	2.25	11	2.75	3	0.75	0	0
รวม	400	100	400	100	400	100	400	100

ที่มา: จากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.4 จะเป็นการแสดงผลการศึกษาในส่วนของระดับการศึกษา ซึ่งจะสามารถสรุปได้ดังนี้ ในจังหวัดยะลา มีผู้ประกอบการ ๗ ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษาจำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 18.25 และมีระดับการศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาจำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 33.75 และที่มีการศึกษาในระดับปวส. หรือ อนุปริญญา จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 23.75 ที่มีการศึกษาอยู่ในระดับอุดมศึกษาจำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 21.75 และสูงกว่าอุดมศึกษาจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.25 ในระดับอื่น ๆ อีกจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.25 ในส่วนของจังหวัดปัตตานี มีผู้ประกอบการ ๗ ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษาจำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 30.5 และมีระดับการศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาจำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 41.5 และที่มีการศึกษาในระดับปวส. หรือ อนุปริญญา จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 17 ที่มีการศึกษาอยู่ในระดับอุดมศึกษาจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 7.5 และสูงกว่าอุดมศึกษาจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.75 ในระดับอื่น ๆ อีกจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 2.75 ในส่วนของจังหวัดสงขลามีผู้ประกอบการ ๗ ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษาจำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 15.75 และมีระดับการศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาจำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 32 และที่มีการศึกษาในระดับปวส. หรือ อนุปริญญา จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 21.75 ที่มีการศึกษาอยู่ในระดับอุดมศึกษาจำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 29.25 และสูงกว่าอุดมศึกษาจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5 ในระดับอื่น ๆ อีกจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.75 และในส่วนของจังหวัดนราธิวาส มีผู้ประกอบการ ๗ ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษาจำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 10.5 และมีระดับการศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาจำนวน 287 คน คิดเป็นร้อยละ 71.75 และที่มีการศึกษาในระดับปวส. หรือ อนุปริญญา จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 8.5 ที่มีการศึกษาอยู่ในระดับอุดมศึกษาจำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 8.5 และสูงกว่าอุดมศึกษาจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.75 ในระดับอื่น ๆ อีกจำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 จากการรวบรวมข้อมูลทั้ง 4 จังหวัด ผู้ประกอบการ ๗ ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาจำนวน 716 คน คิดเป็นร้อยละ 44.75

5) รายได้จากผลประกอบการเฉลี่ยต่อเดือน

กลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการ ๗ บริเวณชายแดนไทย-มาเลเซีย ของแต่ละจังหวัด สามารถจำแนกตามรายได้จากผลประกอบการเฉลี่ยต่อเดือน ได้ดังตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5: แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละจังหวัดจำแนกตามรายได้จากผลประกอบการเฉลี่ยต่อเดือน

	ยะลา		ปัตตานี		สงขลา		นราธิวาส	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
น้อยกว่า 10,000 บาท	3	0.75	1	0.25	28	7	0	0
10,001 – 30,000 บาท	241	60.25	296	74	265	66.25	181	45.25
30,001 – 60,000 บาท	116	29	80	20	70	17.5	174	43.5
60,001 – 90,000 บาท	19	4.75	16	4	22	5.5	42	10.5
มากกว่า 90,001 บาท	21	5.25	7	1.75	15	3.75	3	0.75
รวม	400	100	400	100	400	100	400	100

ที่มา: จากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.5 จะเป็นการแสดงผลการศึกษาในส่วนของการรายได้จากผลประกอบการเฉลี่ยต่อเดือน ซึ่งจะสามารถสรุปได้ดังนี้ ในจังหวัดยะลา มีผู้ประกอบการ ๑ ที่มีรายได้จากผลประกอบการเฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่า 10,000 บาท จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.75 และผู้ประกอบการ ๑ ที่มีรายได้จากผลประกอบการเฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 10,001 – 30,000 บาท จำนวน 241 คน คิดเป็นร้อยละ 60.25 และมีรายได้จากผลประกอบการเฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 30,001 – 60,000 บาท จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 29 ผู้ประกอบการ ๑ ที่มีรายได้จากผลประกอบการเฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 60,001 – 90,000 บาท จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 4.75 และมีผู้ประกอบการ ๑ ที่มีรายได้จากผลประกอบการเฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 90,001 บาท ขึ้นไป จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 5.25 ในจังหวัดปัตตานี มีผู้ประกอบการ ๑ ที่มีรายได้จากผลประกอบการเฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่า 10,000 บาท จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.25 และผู้ประกอบการ ๑ ที่มีรายได้จากผลประกอบการเฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 10,001 – 30,000 บาท จำนวน 296 คน คิดเป็นร้อยละ 74 และมีรายได้จากผลประกอบการเฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 30,001 – 60,000 บาท จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 20 ผู้ประกอบการ ๑ ที่มีรายได้จากผลประกอบการเฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 60,001 – 90,000 บาท จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4 และมีผู้ประกอบการ ๑ ที่มีรายได้จากผลประกอบการเฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 90,001 บาท ขึ้นไป จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.75 ในส่วนของจังหวัดสงขลา มีผู้ประกอบการ ๑ ที่มีรายได้จากผลประกอบการเฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่า 10,000 บาท จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 7 และผู้ประกอบการ ๑ ที่มีรายได้จากผลประกอบการเฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 10,001 – 30,000 บาท จำนวน 265 คน คิดเป็นร้อยละ 66.25 และมีรายได้จากผลประกอบการเฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 30,001 – 60,000 บาท จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 17.5 ผู้ประกอบการ ๑ ที่มี

รายได้จากผลประกอบการเฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 60,001 – 90,000 บาท จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 5.5 และมีผู้ประกอบการ ๑ ที่มีรายได้จากผลประกอบการเฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 90,001 บาทขึ้นไป จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.75 และในจังหวัดนครราชสีมาผู้ประกอบการ ๑ ที่มีรายได้จากผลประกอบการเฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่า 10,000 บาท จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 และผู้ประกอบการ ๑ ที่มีรายได้จากผลประกอบการเฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 10,001 – 30,000 บาท จำนวน 181 คน คิดเป็นร้อยละ 45.25 และมีรายได้จากผลประกอบการเฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 30,001 – 60,000 บาท จำนวน 174 คน คิดเป็นร้อยละ 43.5 ผู้ประกอบการ ๑ ที่มีรายได้จากผลประกอบการเฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 60,001 – 90,000 บาท จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 10.5 และมีผู้ประกอบการ ๑ ที่มีรายได้จากผลประกอบการเฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 90,001 บาทขึ้นไป จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.75 ซึ่งผู้ประกอบการ ๑ ที่ตอบแบบสอบถามรวมกันทั้ง 4 จังหวัดส่วนใหญ่มีรายได้จากผลประกอบการเฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 10,001 – 30,000 บาท จำนวน 983 คน คิดเป็นร้อยละ 61.44

4.2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการทำการค้าชายแดนไทย-มาเลเซีย ผ่านการใช้แบบจำลอง โพรบิท (Probit) และโลจิต (Logit)

ในการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการทำการค้าชายแดนไทย-มาเลเซีย ผ่านการใช้แบบจำลอง โพรบิท (Probit) และ โลจิต (Logit) เพื่อให้ทราบถึงความสัมพันธ์ของแต่ละตัวแปร ซึ่งประกอบไปด้วยตัวแปรดังต่อไปนี้ ก) กลุ่มปัจจัยประเภทของอาชญากรรม ข) กลุ่มปัจจัยทางด้านสังคม ค) กลุ่มปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ ง) กลุ่มปัจจัยทางด้านการเมือง จากนั้นนำผลที่ได้มาตีความหมายโดยใช้ การวิเคราะห์ผลกระทบส่วนเพิ่ม (Marginal Effects) ซึ่งมีผลการศึกษาดังต่อไปนี้

4.2.1 ผลการวิเคราะห์ตัวแปรตามเพื่อใช้สำหรับแบบจำลองโพรบิท (Probit) และโลจิต (Logit)

ในการศึกษาครั้งนี้ ได้กำหนดตัวแปรตาม (y) ซึ่งก็คือ ข้อมูลรายได้จากผลประกอบการเฉลี่ยต่อเดือนของผู้ประกอบการ ๑ ที่ตอบแบบสอบถามในแต่ละจังหวัด มาทำการหาค่าเฉลี่ย (Mean) ดังแสดงในตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6: แสดงการหาค่าเฉลี่ย (Mean) ของข้อมูลรายได้จากผลประกอบการเฉลี่ยต่อเดือนของผู้ประกอบการ ๑ ที่ตอบแบบสอบถามในแต่ละจังหวัด

	ยะลา	ปัตตานี	สงขลา	นราธิวาส
ต่ำสุด	9,000	9,000	5,000	10,000
สูงสุด	300,000	1,000,000	300,000	218,000
ค่าเฉลี่ย (Mean)	37,028.0	29,911.5	30,794.3	37,081.7

ที่มา: จากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.6 จะเป็นการแสดงผลการศึกษาของการหาค่าเฉลี่ย (Mean) ของข้อมูลรายได้จากผลประกอบการเฉลี่ยต่อเดือนของผู้ประกอบการ ๑ ที่ตอบแบบสอบถามในแต่ละจังหวัด ซึ่งในจังหวัดนราธิวาสนั้นเป็นจังหวัดที่มีค่าเฉลี่ย (Mean) ของรายได้จากผลประกอบการเฉลี่ยต่อเดือนสูงที่สุด คือ 37,081.7 บาท และรายได้ต่ำที่สุดอยู่ที่ 10,000 บาท ส่วนรายได้ที่สูงที่สุดอยู่ที่ 218,000 บาท ในจังหวัดยะลามีค่าเฉลี่ย (Mean) ของรายได้จากผลประกอบการเฉลี่ยต่อเดือนสูงเป็นอันดับที่สอง คือ 37,028.0 บาท และรายได้ต่ำที่สุดอยู่ที่ 9,000 บาท ส่วนรายได้ที่สูงที่สุดอยู่ที่ 300,000 บาท รองลงมาคือจังหวัดสงขลา ซึ่งค่าเฉลี่ย (Mean) ของรายได้จากผลประกอบการเฉลี่ยต่อเดือน คือ 30,794.3 บาท และรายได้ต่ำที่สุดอยู่ที่ 5,000 บาท ส่วนรายได้ที่สูงที่สุดอยู่ที่ 300,000 บาท และในส่วนของจังหวัดปัตตานีเป็นจังหวัดที่มีค่าเฉลี่ย (Mean) ของรายได้จากผลประกอบการเฉลี่ยต่อเดือนต่ำที่สุด คือ 29,911.5 บาท และรายได้ต่ำที่สุดอยู่ที่ 9,000 บาท ส่วนรายได้ที่สูงที่สุดอยู่ที่ 1,000,000 บาท จากนั้นจึงนำข้อมูลที่ได้อาวิเคราะห์ด้วยแบบจำลองโพรบิต (Probit) และโลจิต (Logit)

4.2.2 ผลการวิเคราะห์แบบจำลองโลจิต (Logit) สำหรับกลุ่มปัจจัยประเภทของอาชญากรรม

ในวิเคราะห์ปัจจัยด้านอาชญากรรมประเภทต่าง ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อการทำงานค้าขายแดนด้วยแบบจำลองโลจิต (Logit) สามารถสรุปผลได้ดังแสดงในตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7: แสดงผลการวิเคราะห์แบบจำลองโลจิสต์ (Logit) สำหรับกลุ่มปัจจัยประเภทของ อาชญากรรม

ปัจจัย	Coefficient	Standard Error	b/St.Er	P[Z >z]
- อาชญากรรม ประเภทขโมย	-.28905217*	.15089311	-1.916	.0554
- อาชญากรรม ประเภทโจรกรรม	.03999391	.13803105	.290	.7720
- อาชญากรรม ประเภทโจรกรรม ยานพาหนะ	-.63268000**	.16163662	-3.914	.0001
- อาชญากรรม ประเภทการลอบวางเพลิง	-.47633898**	.15825098	-3.010	.0026
- อาชญากรรม ประเภทฆาตกรรม	-.43145967**	.17838156	-2.419	.0156
- อาชญากรรม ประเภทข่มขืน	-.17582508	.18362146	-.958	.3383
- อาชญากรรม ประเภทปล้น	.03866270	.17961174	.215	.8296
- อาชญากรรม ประเภททำร้ายร่างกาย	.21571360	.14497868	1.488	.1368
- อาชญากรรม ประเภทการลอบวางระเบิด	-.27647049**	.13732291	-2.013	.0441

(** = มีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.05$ หรือระดับความเชื่อมั่น ที่ร้อยละ 95, * = มีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.1$ หรือระดับความเชื่อมั่น ที่ร้อยละ 90)

ที่มา: จากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.7 จะเป็นการแสดงผลการศึกษาการวิเคราะห์ด้วยแบบจำลองโลจิสต์ (Logit) สำหรับกลุ่มปัจจัยด้านอาชญากรรมประเภทต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อการค้าชายแดน ซึ่งในที่นี้จะสังเกตเห็นได้ว่าที่ระดับนัยสำคัญร้อยละ 95 นั้นมีอาชญากรรมประเภทโจรกรรมยานพาหนะ อาชญากรรมประเภทการลอบวางเพลิง อาชญากรรมประเภทฆาตกรรม และอาชญากรรมประเภทวางระเบิด และที่ระดับนัยสำคัญร้อยละ 90 นั้นมีเพียงอาชญากรรมประเภทขโมย นอกจากนี้ยังมีปัจจัยที่ไม่ส่งผลต่อการทำการค้าบริเวณชายแดนไทย-มาเลเซีย ดังนี้ อาชญากรรมประเภทโจรกรรม อาชญากรรมประเภทข่มขืน อาชญากรรมประเภทปล้น และอาชญากรรมประเภททำร้ายร่างกาย

จากค่าสัมประสิทธิ์ (Coefficient) จะสังเกตเห็นได้ว่าอาชญากรรมทุกประเภท ดังนี้ อาชญากรรมประเภทโจรกรรม อาชญากรรมประเภทการลอบวางเพลิง อาชญากรรมประเภทการลอบวางระเบิดอาชญากรรมประเภทขโมย อาชญากรรมประเภทโจรกรรมยานพาหนะ และอาชญากรรมประเภทฆาตกรรมนั้นมีผลไปในทิศทางตรงกันข้ามกับการค้าชายแดน ด้วยเครื่องหมายลบหน้าค่าสัมประสิทธิ์ (Coefficient) ซึ่งก็หมายความว่า หากมีอาชญากรรมดังกล่าวเกิดขึ้นมาก ๆ นั้น จะส่งผลกระทบต่อรายได้ของผู้ประกอบการ ๆ ให้ลดลง

4.2.3 ผลการวิเคราะห์แบบจำลองโลจิสต์ (Logit) สำหรับกลุ่มปัจจัยทางด้านสังคม

ในการวิเคราะห์ปัจจัยทางด้านสังคม ที่ส่งผลกระทบต่อการทำการค้าชายแดนด้วยแบบจำลองโลจิสต์ (Logit) สามารถสรุปผลได้ดังแสดงในตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8: แสดงผลการวิเคราะห์แบบจำลองโลจิสต์ (Logit) สำหรับกลุ่มปัจจัยทางด้านสังคม

ปัจจัย	Coefficient	Standard Error	b/St.Er	P(Z >z)
- ความแตกต่างด้านภาษา	-.01315638	.15447535	-.085	.9321
- ความแตกต่างด้านความเชื่อของแต่ละศาสนา	.39166789**	.14024917	2.793	.0052
- ความแตกต่างด้านประเพณี	-.43462394**	.15570255	-2.791	.0052

(** = มีระดับนัยสำคัญ ที่ $\alpha = 0.05$ หรือระดับความเชื่อมั่น ที่ร้อยละ 95, * = มีระดับนัยสำคัญ ที่ $\alpha = 0.1$ หรือระดับความเชื่อมั่น ที่ร้อยละ 90)

ที่มา: จากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.8 จะเป็นการแสดงผลการศึกษาการวิเคราะห์ด้วยแบบจำลองโลจิสต์ (Logit) สำหรับกลุ่มปัจจัยด้านสังคมที่ส่งผลต่อการค้าชายแดน ซึ่งในที่นี้จะสังเกตเห็นได้ว่าที่ระดับนัยสำคัญร้อยละ 95 นั้นมีปัจจัยเรื่องความแตกต่างด้านความเชื่อของแต่ละ และความแตกต่างด้านประเพณี ทั้งนี้ความแตกต่างด้านภาษา เป็นปัจจัยเดียวที่ไม่ส่งผลต่อการค้าชายแดน

จากค่าสัมประสิทธิ์ (Coefficient) จะสังเกตเห็นได้ว่าความแตกต่างด้านประเพณีนั้นมีผลไปในทิศทางตรงกันข้ามกับการค้าชายแดน ด้วยเครื่องหมายลบหน้าค่าสัมประสิทธิ์ (Coefficient) ซึ่งจะสามารถตีความหมายได้ว่าหากมีการเปลี่ยนแปลงด้านความแตกต่างของประเพณีมากขึ้น เช่น การที่มีผู้คนหลากหลายประเพณีหรือวัฒนธรรมเข้ามาอยู่อาศัยร่วมกันนั้นจะทำให้การค้าชายแดนเกิดการแข่งขันกันมากขึ้น จึงทำให้เกิดส่วนแบ่งการตลาดที่น้อยลง ซึ่งอาจจะส่งผลให้ผู้ประกอบการ ที่ค้าขายอยู่ในพื้นที่นั้น ๆ ได้รับผลกระทบจนอาจทำให้รายได้จากการค้าขายตกลงได้เช่นกัน และความแตกต่างด้านความเชื่อของแต่ละศาสนา นั้นมีผลไปในทิศทางเดียวกันกับการค้าชายแดน ด้วยเครื่องหมายบวกหน้าค่าสัมประสิทธิ์ (Coefficient) ซึ่งจะสามารถอธิบายได้ว่าไม่ว่าความแตกต่างด้านความเชื่อของแต่ละศาสนาที่มีมากขึ้น จะยังส่งผลดีต่อการค้าขายของผู้ประกอบการได้ดีกว่าเดิม เช่น การที่มีผู้คนที่หลงใหลเข้ามาท่องเที่ยว หรืออยู่อาศัยในพื้นที่มากขึ้น จะทำให้เกิดโอกาสในการค้าขายที่ดีขึ้น และมีรายได้มากขึ้นเช่นกัน

4.2.4 ผลการวิเคราะห์แบบจำลองโลจิสต์ (Logit) สำหรับกลุ่มปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ

ในวิเคราะห์ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ ที่ส่งผลกระทบต่อการทำงานค้าชายแดนด้วยแบบจำลองโลจิสต์ (Logit) สามารถสรุปผลได้ดังแสดงในตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9: แสดงผลการวิเคราะห์แบบจำลองโลจิสต์ (Logit) สำหรับกลุ่มปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ

ปัจจัย	Coefficient	Standard Error	b/St.Er	P[Z >z]
- การเปลี่ยนแปลงค่าเงิน	-.12382210	.19386291	-.639	.5230
- การจำกัดการนำเข้าและส่งออก	.27722926	.19751478	1.404	.1604
- การเก็บภาษี	-.33939825**	.15594043	-2.176	.0295
- ลักษณะของธุรกิจ	.08220038	.14287567	.575	.5651

(** = มีระดับนัยสำคัญ ที่ $\alpha = 0.05$ หรือระดับความเชื่อมั่น ที่ร้อยละ 95, * = มีระดับนัยสำคัญ ที่ $\alpha = 0.1$ หรือระดับความเชื่อมั่น ที่ร้อยละ 90)

ที่มา: จากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.9 จะเป็นการแสดงผลการศึกษาการวิเคราะห์ด้วยแบบจำลองโลจิสต์ (Logit) สำหรับกลุ่มปัจจัยด้านเศรษฐกิจที่ส่งผลกระทบต่อการทำงานค้าชายแดน ซึ่งในที่นี้จะสังเกตได้ว่าที่ระดับนัยสำคัญร้อยละ 95 นั้นมีปัจจัยเรื่องการเก็บภาษีเพียงเรื่องเดียวที่มีผลกระทบต่อการทำงานค้าชายแดน และมีผลไปในทิศทางตรงกันข้ามกับการค้าชายแดน ด้วยเครื่องหมายลบหน้าค่าสัมประสิทธิ์ (Coefficient) ซึ่งสามารถตีความหมายได้ว่า การที่ภาครัฐเพิ่มอัตรการเก็บภาษีให้มากขึ้นนั้น จะส่งผลให้รายได้ของผู้ประกอบการ ๑ ลดลง และส่วนปัจจัยที่ไม่มีผลกระทบต่อการทำงานค้าชายแดน ได้แก่ ปัจจัยเรื่องเรื่องการเปลี่ยนแปลงค่าเงิน การจำกัดการนำเข้าและส่งออก และลักษณะของ

4.2.5 ผลการวิเคราะห์แบบจำลองโลจิสต์ (Logit) สำหรับกลุ่มปัจจัยทางการเมือง

ในวิเคราะห์ปัจจัยทางการเมือง ที่ส่งผลกระทบต่อการทำงานค้าชายแดนด้วยแบบจำลองโลจิสต์ (Logit) สามารถสรุปผลได้ดังแสดงในตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10: แสดงผลการวิเคราะห์แบบจำลองโลจิสต์ (Logit) สำหรับกลุ่มปัจจัยทางการเมือง

ปัจจัย	Coefficient	Standard Error	b/St.Er	P(Z >z)
- การปิดด่านศุลกากร	-.35642208**	.17124026	-2.081	.0374
- การเปลี่ยนแปลงของนโยบายต่าง ๆ ของภาครัฐ	.57921948**	.17737622	3.265	.0011
- ความสัมพันธ์ทางการเมืองของประเทศคู่ค้า	-.36604932**	.17884038	-2.047	.0407
- ขั้นตอนและพิธีการในการนำเข้า-ส่งออกสินค้า	.37013962**	.15778999	2.346	.0190

(** = มีระดับนัยสำคัญ ที่ $\alpha = 0.05$ หรือระดับความเชื่อมั่น ที่ร้อยละ 95, * = มีระดับนัยสำคัญ ที่ $\alpha = 0.1$ หรือระดับความเชื่อมั่น ที่ร้อยละ 90)

ที่มา: จากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.10 จะเป็นการแสดงผลการศึกษาการวิเคราะห์ด้วยแบบจำลองโลจิสต์ (Logit) สำหรับกลุ่มปัจจัยทางการเมืองที่ส่งผลต่อการค้าชายแดน ซึ่งในที่นี้จะสังเกตเห็นได้ว่าที่ระดับนัยสำคัญร้อยละ 95 นั้นมีปัจจัยเรื่องการปิดด่านศุลกากร ปัจจัยเรื่องการเปลี่ยนแปลงของนโยบายต่าง ๆ ของภาครัฐที่มีผลต่อการค้าชายแดน ความสัมพันธ์ทางการเมืองของประเทศคู่ค้า รวมถึงขั้นตอนและพิธีการในการนำเข้า-ส่งออกสินค้า

จากค่าสัมประสิทธิ์ (Coefficient) จะสังเกตเห็นได้ว่าการปิดด่านศุลกากรมีทิศทางตรงกันข้ามกับการทำการค้า เช่น หากว่าทางภาครัฐมีการกำหนดให้ทำการปิดด่านศุลกากรขึ้น หรือลดระยะเวลาในการเปิดด่านนั้น ก็จะส่งผลให้รายได้ของผู้ประกอบการ ๆ ตามแนวชายแดนลดลงไปด้วย และปัจจัยด้านความสัมพันธ์ทางการเมืองของประเทศคู่ค้านั้นมีผลไปในทิศทางตรงกันข้ามกับการค้าชายแดน ด้วยเครื่องหมายลบหน้าค่าสัมประสิทธิ์ (Coefficient) สามารถตีความหมายได้ว่าการที่ความสัมพันธ์ทางการเมืองของประเทศคู่ค้านั้นเป็นไปในทางที่ดี ซึ่งจะหมายความว่ามีการเปิดการค้าแบบเสรีมากขึ้น หรือการทำให้เกิดการไหลเวียนเข้ามาของสินค้าก็จะทำได้ง่ายมากยิ่งขึ้น จึงอาจทำให้นักท่องเที่ยวที่ต้องการซื้อสินค้าที่อาจมีขายเพียงเฉพาะบริเวณชายแดนนั้นสามารถหาซื้อได้ในเขตชุมชนเมืองในราคาที่เท่ากัน หรือถูกกว่า ซึ่งทำให้ไม่ต้องเสียเวลาเดินทางไปซื้อของตามแนวชายแดน ก็จะส่งผลให้รายได้ของผู้ประกอบการ ๆ ตามแนวชายแดนได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ดังกล่าวเช่นกัน (Milmer, 1988) ส่วนการเปลี่ยนแปลงของนโยบายต่าง ๆ ของภาครัฐ และขั้นตอนและพิธีการในการนำเข้า-ส่งออกสินค้านั้นมีผลไปในทิศทางเดียวกันกับการค้าชายแดน ด้วยเครื่องหมายบวกหน้าค่าสัมประสิทธิ์ (Coefficient) จะสามารถตีความหมายได้ว่า หากภาครัฐมี

การปรับปรุงขั้นตอนและพิธีการในการนำเข้า-ส่งออกสินค้าให้ดีขึ้น ก็จะส่งผลให้ผู้ประกอบการ ๗ สามารถติดค้าขายกับลูกค้าที่อยู่ต่างได้ได้ง่ายมากยิ่งขึ้น จึงเป็นโอกาสที่จะสร้างรายได้ให้กับตนเองต่อไป

4.2.6 ผลการวิเคราะห์แบบจำลองโพรบิท (Probit) สำหรับกลุ่มปัจจัยประเภทของอาชญากรรม

ในวิเคราะห์ปัจจัยด้านอาชญากรรมประเภทต่าง ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อการทำการค้าชายแดนด้วยแบบจำลองโพรบิท (Probit) สามารถสรุปผลได้ดังแสดงในตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.11: แสดงผลการวิเคราะห์แบบจำลองโพรบิท (Probit) สำหรับกลุ่มปัจจัยประเภทของอาชญากรรม

ปัจจัย	Coefficient	Standard Error	b/St.Er	P[Z >z]
- อาชญากรรม ประเภทโมย	-1.17078612*	.08915902	-1.916	.0554
- อาชญากรรม ประเภทโจรกรรม	.02259107	.08468415	.267	.7896
- อาชญากรรม ประเภทโจรกรรม ยานพาหนะ	-3.7835482**	.09696649	-3.902	.0001
- อาชญากรรม ประเภทการลอบวางเพลิง	-2.8349260**	.09554705	-2.967	.0030
- อาชญากรรม ประเภทฆาตกรรม	-2.5846057**	.10694019	-2.417	.0157
- อาชญากรรม ประเภทข่มขืน	-1.10384148	.11036889	-.941	.3468
- อาชญากรรม ประเภทปล้น	.02730663	.10749765	.254	.7995
- อาชญากรรม ประเภททำร้ายร่างกาย	.12695015	.08659317	1.466	.1426
- อาชญากรรม ประเภทการลอบวางระเบิด	-1.16824093**	.08287145	-2.030	.0423

(** = มีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.05$ หรือระดับความเชื่อมั่น ที่ร้อยละ 95, * = มีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.1$ หรือระดับความเชื่อมั่น ที่ร้อยละ 90)

ที่มา: จากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.11 จะเป็นการแสดงผลการศึกษาการวิเคราะห์ด้วยแบบจำลองโพรบิท (Probit) สำหรับกลุ่มปัจจัยด้านอาชญากรรมประเภทต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อการค้าชายแดน ซึ่งในที่นี้จะสังเกตได้ว่าที่ระดับนัยสำคัญร้อยละ 95 นั้นมีอาชญากรรมประเภทโจรกรรมยานพาหนะ อาชญากรรมประเภทการลอบวางเพลิง อาชญากรรมประเภทฆาตกรรม และอาชญากรรมประเภทวางระเบิด และที่ระดับนัยสำคัญร้อยละ 90 นั้นมีเพียงอาชญากรรมประเภทขโมย นอกจากนั้นยังมี

ปัจจัยที่ไม่ส่งผลต่อการทำการค้าบริเวณชายแดนไทย-มาเลเซีย ดังนี้ อาชญากรรมประเภทโจรกรรม อาชญากรรมประเภทข่มขืน อาชญากรรมประเภทปล้น และอาชญากรรมประเภททำร้ายร่างกาย จากค่าสัมประสิทธิ์ (Coefficient) จะสังเกตได้ว่าอาชญากรรมทุกประเภท ดังนี้ อาชญากรรมประเภทโจรกรรม อาชญากรรมประเภทการลอบวางเพลิง อาชญากรรมประเภทการลอบวางระเบิดอาชญากรรมประเภทขโมย อาชญากรรมประเภทโจรกรรมยานพาหนะ และอาชญากรรมประเภทฆาตกรรมนั้นมีผลไปในทิศทางตรงกันข้ามกับการค้าชายแดน ด้วยเครื่องหมายลบหน้าค่าสัมประสิทธิ์ (Coefficient) ซึ่งได้แสดงให้เห็นว่า ไม่ว่าอาชญากรรมประเภทใดก็ตามเกิดขึ้นในพื้นที่การค้านั้นย่อมส่งผลกระทบต่อรายได้ของผู้ประกอบการ ฯ ในพื้นที่นั้น ๆ ให้ลดลงอย่างแน่นอน

4.2.7 ผลการวิเคราะห์แบบจำลองโพรบิต (Probit) สำหรับกลุ่มปัจจัยด้านสังคม

ในวิเคราะห์ปัจจัยทางด้านสังคม ที่ส่งผลกระทบต่อทำการค้าชายแดนด้วยแบบจำลองโพรบิต (Probit) สามารถสรุปผลได้ดังแสดงในตารางที่ 4.12

ตารางที่ 4.12: แสดงผลการวิเคราะห์แบบจำลองโพรบิต (Probit) สำหรับกลุ่มปัจจัยทางด้านสังคม

ปัจจัย	Coefficient	Standard Error	b/St.Er	P Z > z
- ความแตกต่างด้านภาษา	-.00399724	.09234541	-.043	.9655
- ความแตกต่างด้านความเชื่อของแต่ละศาสนา	.23099814**	.08466133	2.728	.0064
- ความแตกต่างด้านประเพณี	-.26078598**	.09348771	-2.790	.0053

(** = มีระดับนัยสำคัญ ที่ $\alpha = 0.05$ หรือระดับความเชื่อมั่น ที่ร้อยละ 95, * = มีระดับนัยสำคัญ ที่ $\alpha = 0.1$ หรือระดับความเชื่อมั่น ที่ร้อยละ 90)

ที่มา: จากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.12 จะเป็นการแสดงผลการศึกษาการวิเคราะห์ด้วยแบบจำลองโพรบิต (Probit) สำหรับกลุ่มปัจจัยด้านสังคมที่ส่งผลกระทบต่อทำการค้าชายแดน ซึ่งในที่นี้จะสังเกตได้ว่าที่ระดับนัยสำคัญร้อยละ 95 นั้นมีปัจจัยเรื่องความแตกต่างด้านความเชื่อของแต่ละศาสนา และความแตกต่างด้านประเพณี ทั้งนี้ความแตกต่างด้านภาษา เป็นปัจจัยเดียวที่ไม่ส่งผลต่อการค้าชายแดน

จากค่าสัมประสิทธิ์ (Coefficient) จะสังเกตได้ว่าความแตกต่างด้านประเพณีนั้นมีผลไปในทิศทางตรงกันข้ามกับการค้าชายแดน ด้วยเครื่องหมายลบหน้าค่าสัมประสิทธิ์ (Coefficient) โดยจะ

หมายความว่า หากมีการเปลี่ยนแปลงด้านความแตกต่างของประเพณีมากยิ่งขึ้น เช่น การที่มีผู้คนหลากหลายประเพณี หรือหลากหลายวัฒนธรรมเข้ามาอาศัยอยู่ร่วมกันนั้นจะทำให้เกิดการแข่งขันกันในการค้าขายมากยิ่งขึ้น ซึ่งก็จะทำให้เกิดการแบ่งส่วนแบ่งการตลาดที่ลดน้อยลง ทั้งนี้อาจจะส่งผลให้ผู้ประกอบการ ๑ ที่ค้าขายอยู่ในพื้นที่นั้น ๆ อยู่ก่อนแล้ว จะได้รับผลกระทบจากการเพิ่มขึ้นของผู้ประกอบการ ๑ จนอาจทำให้รายได้จากการค้าขายของตนตกต่ำลงได้เช่นกัน และในส่วนของปัจจัยด้านความแตกต่างด้านความเชื่อของแต่ละศาสนานั้นมีผลไปในทิศทางเดียวกันกับการค้าขายแดน ด้วยเครื่องหมายบวกหน้าค่าสัมประสิทธิ์ (Coefficient) สามารถตีความหมายได้ว่า ไม่ว่าจะมีความแตกต่างด้านความเชื่อของแต่ละศาสนาที่มีมากขึ้น จะยังเป็นการส่งผลดีต่อการค้าขายของผู้ประกอบการ ๑ ได้ดีกว่าเดิม เช่น การที่มีผู้คนหลากหลายเชื้อชาติ ศาสนาหลังไหลเข้ามาท่องเที่ยวหรืออยู่อาศัยในพื้นที่มากขึ้น จะทำให้เกิดโอกาสในการค้าขายที่ดีขึ้น และมีรายได้มากขึ้นเช่นกัน

4.2.8 ผลการวิเคราะห์แบบจำลองโพรบิท (Probit) สำหรับกลุ่มปัจจัยด้านเศรษฐกิจ

ในวิเคราะห์ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ ที่ส่งผลกระทบต่อการทำการค้าขายแดนด้วยแบบจำลองโพรบิท (Probit) สามารถสรุปผลได้ดังแสดงในตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.13: แสดงผลการวิเคราะห์แบบจำลองโพรบิท (Probit) สำหรับกลุ่มปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ

ปัจจัย	Coefficient	Standard Error	b/St.Er	P[Z >z]
- การเปลี่ยนแปลงค่าเงิน	-.07159241	.11734535	-.610	.5418
- การจำกัดการนำเข้าและส่งออก	.16463024	.11996893	1.372	.1700
- การเก็บภาษี	-.20048829**	.09358272	-2.142	.0322
- ลักษณะของธุรกิจ	.04857252	.08603664	.565	.5724

(** = มีระดับนัยสำคัญ ที่ $\alpha = 0.05$ หรือระดับความเชื่อมั่น ที่ร้อยละ 95, * = มีระดับนัยสำคัญ ที่ $\alpha = 0.1$ หรือระดับความเชื่อมั่น ที่ร้อยละ 90)

ที่มา: จากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.13 จะเป็นการแสดงผลการศึกษาการวิเคราะห์ด้วยแบบจำลองโพรบิท (Probit) สำหรับกลุ่มปัจจัยด้านเศรษฐกิจที่ส่งผลต่อการค้าขายแดน ซึ่งในที่นี้จะสังเกตได้ว่าที่ระดับนัยสำคัญร้อยละ 95 นั้นมีปัจจัยเรื่องการเก็บภาษีเพียงเรื่องเดียวที่มีผลต่อการค้าขายแดน และมีผลไปในทิศทางตรงกันข้ามกับการค้าขายแดน ด้วยเครื่องหมายลบหน้าค่าสัมประสิทธิ์ (Coefficient) หมายความว่า หากรัฐมีการเพิ่มอัตรการเก็บภาษีขึ้น ทางผู้ประกอบการ ๑ ก็จะต้องมีการเสียภาษี

มากยิ่งขึ้น จึงเป็นเหตุให้รายได้จากการทำการค้าของตนเองนั้นต้องลดลงไปมากกว่าเดิม หลังจากที่ได้เสียภาษีไปเรียบร้อยแล้ว ส่วนปัจจัยที่ไม่มีผลต่อการค้าชายแดน ได้แก่ ปัจจัยเรื่องเรื่องการเปลี่ยนแปลงค่าเงิน การจำกัดการนำเข้าและส่งออก และลักษณะของธุรกิจ

4.2.9 ผลการวิเคราะห์แบบจำลองโพรบิต (Probit) สำหรับกลุ่มปัจจัยด้านการเมือง

ในวิเคราะห์ปัจจัยทางการเมืองที่ส่งผลกระทบต่อการค้าชายแดนด้วยแบบจำลองโพรบิต (Probit) สามารถสรุปผลได้ดังแสดงในตารางที่ 4.14

ตารางที่ 4.14: แสดงผลการวิเคราะห์แบบจำลองโพรบิต (Probit) สำหรับกลุ่มปัจจัยทางการเมือง

ปัจจัย	Coefficient	Standard Error	b/St.Er	P[Z > z]
- การปิดด่านศุลกากร	-.21052421**	.10270782	-2.050	.0404
- การเปลี่ยนแปลงของนโยบายต่าง ๆ ของภาครัฐ	.34894049**	.10647714	3.277	.0010
- ความสัมพันธ์ทางการเมืองของประเทศคู่ค้า	-.23430707**	.10918136	-2.146	.0319
- ขั้นตอนและพิธีการในการนำเข้า-ส่งออกสินค้า	.22905001**	.09695543	2.362	.0182

(** = มีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.05$ หรือระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95, * = มีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.1$ หรือระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 90)

ที่มา: จากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.14 จะเป็นการแสดงผลการศึกษาการวิเคราะห์ด้วยแบบจำลองโพรบิต (Probit) สำหรับกลุ่มปัจจัยด้านการเมืองที่ส่งผลกระทบต่อการค้าชายแดน ซึ่งในที่นี้จะสังเกตได้ว่าที่ระดับนัยสำคัญร้อยละ 95 นั้นมีปัจจัยเรื่องการปิดด่านศุลกากร ปัจจัยเรื่องการเปลี่ยนแปลงของนโยบายต่าง ๆ ของภาครัฐที่มีผลต่อการค้าชายแดน ความสัมพันธ์ทางการเมืองของประเทศคู่ค้า รวมถึงขั้นตอนและพิธีการในการนำเข้า-ส่งออกสินค้า

จากค่าสัมประสิทธิ์ (Coefficient) จะสังเกตได้ว่าการปิดด่านศุลกากรมีทิศทางตรงกันข้ามกับการทำการค้า เช่น หากว่าทางภาครัฐมีการกำหนดให้ทำการปิดด่านศุลกากรขึ้น หรือลดระยะเวลาในการเปิดด่านนั้น ก็จะส่งผลให้รายได้ของผู้ประกอบการ ๆ ตามแนวชายแดนลดลงไปด้วย และปัจจัยด้านความสัมพันธ์ทางการเมืองของประเทศคู่ค้านั้นมีผลไปในทิศทางตรงกันข้ามกับ

การค้าชายแดน ด้วยเครื่องหมายลบน้ำค่าสัมประสิทธิ์ (Coefficient) สามารถตีความหมายได้ว่าการที่ความสัมพันธ์ทางการเมืองของประเทศคู่ค้านั้นเป็นไปในทางที่ดี ซึ่งจะหมายความว่ามีการเปิดการค้าแบบเสรีมากขึ้น หรือการทำให้เกิดการไหลเวียนเข้ามาของสินค้าก็จะทำได้ง่ายมากยิ่งขึ้น จึงอาจทำให้นักท่องเที่ยวที่ต้องการซื้อสินค้าที่อาจมีขายเพียงเฉพาะบริเวณชายแดนนั้นสามารถหาซื้อได้ในเขตชุมชนเมืองในราคาที่เท่ากัน หรือถูกกว่า ซึ่งทำให้ไม่ต้องเสียเวลาเดินทางไปซื้อของตามแนวชายแดน ก็จะส่งผลให้รายได้ของผู้ประกอบการ ฯ ตามแนวชายแดนได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ดังกล่าวเช่นกัน (Milner, 1988) ส่วนการเปลี่ยนแปลงของนโยบายต่าง ๆ ของภาครัฐ และขั้นตอนและพิธีการในการนำเข้า-ส่งออกสินค้านั้นมีผลไปในทิศทางเดียวกันกับการค้าชายแดน ด้วยเครื่องหมายลบน้ำค่าสัมประสิทธิ์ (Coefficient) จะสามารถตีความหมายได้ว่า หากภาครัฐมีการปรับปรุงขั้นตอนและพิธีการในการนำเข้า-ส่งออกสินค้าให้ดีขึ้น ก็จะส่งผลให้ผู้ประกอบการ ฯ สามารถติดค้าขายกับลูกค้าที่อยู่ต่างได้ได้ง่ายมากยิ่งขึ้น จึงเป็นโอกาสที่จะสร้างรายได้ให้กับตนเองต่อไป

4.2.10 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบระหว่างแบบจำลองโลจิต (Logit) และแบบจำลองโพรบิต (Probit)

ในการวิเคราะห์การเปรียบเทียบระหว่างแบบจำลองโลจิต (Logit) และแบบจำลองโพรบิต (Probit) นั้นมีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะทราบถึงความเหมาะสมในการนำมาตีความหมายระหว่างทั้งสองแบบจำลองข้างต้นนี้ ดังแสดงในตารางที่ 4.15

ตารางที่ 4.15: แสดงผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบระหว่างแบบจำลองโลจิต (Logit) และแบบจำลองโพรบิต (Probit)

	Logit	Probit
Number of Observations	1600	1600
Log Likelihood Function	-960.5867	-961.0060
Info. Criterion: AIC	1.22698	1.22751
Info. Criterion: BIC	1.29757	1.29809
McFadden Pseudo R-Squared	.0458293	.0454128
Chi Squared	.0458293	91.43632
Prob[ChiSq > value]	0	0

ที่มา: จากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.15 จะเป็นการแสดงผลการศึกษาการวิเคราะห์การเปรียบเทียบระหว่างแบบจำลองโลจิสต์ (Logit) และแบบจำลองโพรบิต (Probit) ซึ่งจะสังเกตได้ว่าค่า AIC ของแบบจำลองโลจิสต์ (Logit) เท่ากับ 1.22698 ส่วนค่า AIC ของแบบจำลองโพรบิต (Probit) เท่ากับ 1.22751 ในส่วนของค่า BIC ของแบบจำลองโลจิสต์ (Logit) เท่ากับ 1.29757 ค่า BIC ของแบบจำลองโพรบิต (Probit) เท่ากับ 1.29809 ทั้งนี้จึงสามารถกล่าวได้ว่าแบบจำลองโลจิสต์ (Logit) นั้นมีค่า AIC และ BIC ดีกว่าและมีความเหมาะสมมากกว่าแบบจำลองโพรบิต (Probit) จึงนำข้อมูลผลการวิเคราะห์ที่ได้จากการใช้แบบจำลองโลจิสต์ (Logit) ในการประมาณค่ามาตีความหมายในขั้นตอนต่อไป โดยใช้การวิเคราะห์ผลกระทบส่วนเพิ่ม (Marginal Effects)

4.2.11 ผลการวิเคราะห์ผลกระทบส่วนเพิ่ม (Marginal Effects)

ในการตีความหมายของตัวแปรต่าง ๆ นั้น การวิจัยครั้งนี้ได้เลือกเพียงแค่ตัวแปร หรือปัจจัยที่มีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.05$ หรือระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 และตัวแปรที่มีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.1$ หรือระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 90 ของแต่ละกลุ่มปัจจัยเท่านั้น ดังแสดงดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.16 แสดงผลการวิเคราะห์ผลกระทบส่วนเพิ่ม (Marginal Effects) ในกลุ่มปัจจัยด้านอาชญากรรมประเภทต่าง ๆ

ปัจจัย	Coefficient	Standard Error	b/St.Er.	P[Z > z]
- อาชญากรรม ประเภทขโมย	-.06141441**	.02974039	-2.065	.0389
- อาชญากรรม ประเภทโจรกรรมยานพาหนะ	-.14003622**	.03357355	-4.171	.0000
- อาชญากรรม ประเภทการลอบวางเพลิง	-.10377054**	.03213527	-3.229	.0012
- อาชญากรรม ประเภทฆาตกรรม	-.08267714**	.03330995	-2.482	.0131
- อาชญากรรม ประเภทการลอบวางระเบิด	-.04325237*	.02701085	-1.601	.0993

(** = มีระดับนัยสำคัญ ที่ $\alpha = 0.05$ หรือระดับความเชื่อมั่น ที่ร้อยละ 95, * = มีระดับนัยสำคัญ ที่ $\alpha = 0.1$ หรือระดับความเชื่อมั่น ที่ร้อยละ 90)

ที่มา: จากการคำนวณ

จากตารางที่ 4.16 จะเป็นการแสดงผลการศึกษาการวิเคราะห์ผลกระทบบส่วนเพิ่ม (Marginal Effects) ในกลุ่มปัจจัยด้านอาชญากรรมประเภทต่าง ๆ จะสามารถอธิบายได้ว่า ผู้ประกอบการ ๑ นั้นมีทัศนคติต่อการเพิ่มขึ้นของปัจจัยด้านอาชญากรรมประเภทขโมยร้อยละ 1 จะส่งผลให้รายได้จากผลประกอบการลดลงในอัตราร้อยละ 6.1 และในส่วนของปัจจัยด้านอาชญากรรมประเภทโจรกรรมยานพาหนะที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 1 ก็ส่งผลให้รายได้จากผลประกอบการลดลงในอัตราร้อยละ 14 เช่นเดียวกับปัจจัยด้านอาชญากรรมประเภทฆาตกรรมที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 1 ทำให้รายได้จากผลประกอบการลดลงในอัตราร้อยละ 8.2 รวมถึงปัจจัยด้านอาชญากรรมประเภทการลอบวางเพลิงเพิ่มขึ้นร้อยละ 1 จะส่งผลให้รายได้จากผลประกอบการลดลงในอัตราร้อยละ 10.3 ส่วนปัจจัยด้านอาชญากรรมประเภทการลอบวางระเบิดที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 1 ก็ส่งผลให้รายได้จากผลประกอบการลดลงในอัตราร้อยละ 4.3

ทั้งนี้สามารถสรุปได้ว่า กลุ่มปัจจัยด้านอาชญากรรม ได้แก่ อาชญากรรมประเภทขโมย อาชญากรรมประเภทโจรกรรมยานพาหนะ อาชญากรรมประเภทการลอบวางเพลิง อาชญากรรมประเภทฆาตกรรม และอาชญากรรมประเภทการลอบวางระเบิด ปัจจัยด้านต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนแล้วแต่มีผลต่อทัศนคติของผู้ประกอบการ ๑ ในทางลบ คือ ไม่ว่าจะเกิดปัญหาอาชญากรรมใด ๆ ขึ้น ผู้ประกอบการ ๑ ล้วนแล้วแต่มีทัศนคติว่าปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้จะส่งผลให้รายได้จากการค้าขายของตนลดลง

ตารางที่ 4.17 แสดงผลการวิเคราะห์ผลกระทบบส่วนเพิ่ม (Marginal Effects) ในกลุ่มปัจจัยด้านสังคม

ปัจจัย	Coefficient	Standard Error	b/St.Er.	P[Z > z]
- ความแตกต่างด้านความเชื่อของแต่ละศาสนา	.08762840**	.03017663	2.904	.0037
- ความแตกต่างด้านประเพณี	-.08615266**	.03240443	-2.659	.0078

(** = มีระดับนัยสำคัญ ที่ $\alpha = 0.05$ หรือระดับความเชื่อมั่น ที่ร้อยละ 95, * = มีระดับนัยสำคัญ ที่ $\alpha = 0.1$ หรือระดับความเชื่อมั่น ที่ร้อยละ 90)

ที่มา: จากการคำนวณ

จากตารางที่ 4.17 จะเป็นการแสดงผลการศึกษาการวิเคราะห์ผลกระทบบส่วนเพิ่ม (Marginal Effects) ในกลุ่มปัจจัยด้านสังคม สามารถอธิบายได้ว่า ผู้ประกอบการ ๑ นั้นมีทัศนคติต่อการเพิ่มขึ้นของปัจจัยด้านความแตกต่างด้านความเชื่อของแต่ละศาสนาที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 1 จะส่งผลให้รายได้จากผลประกอบการเพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ 8.7 นอกจากนี้ผู้ประกอบการ ๑ นั้นมีทัศนคติต่อการเพิ่มขึ้นของปัจจัยด้านความแตกต่างของประเพณีร้อยละ 1 จะส่งผลให้รายได้จากผล

ประกอบการลดลงในอัตราร้อยละ 8.6 หรือจะสามารถกล่าวได้ว่าผู้ประกอบการ ฯ นั้นไม่คิดว่าความแตกต่างด้านความเชื่อของแต่ละศาสนานั้นจะส่งผลให้รายได้ของตนเองลดลง แต่ในทางกลับกันผู้ประกอบการ ฯ นั้นคิดว่าความแตกต่างด้านประเพณียิ่งมีมากขึ้นก็จะส่งผลให้รายได้จากผลประกอบการของตนลดลง

ตารางที่ 4.18 แสดงผลการวิเคราะห์ผลกระทบส่วนเพิ่ม (Marginal Effects) ในกลุ่มปัจจัยด้านเศรษฐกิจ

ปัจจัย	Coefficient	Standard Error	b/St.Er.	P[Z > z]
- การเก็บภาษี	-.05472834*	.03127098	-1.750	.0801

(** = มีระดับนัยสำคัญ ที่ $\alpha = 0.05$ หรือระดับความเชื่อมั่น ที่ร้อยละ 95, * = มีระดับนัยสำคัญ ที่ $\alpha = 0.1$ หรือระดับความเชื่อมั่น ที่ร้อยละ 90)

ที่มา: จากการคำนวณ

จากตารางที่ 4.18 จะเป็นการแสดงผลการศึกษาการวิเคราะห์ผลกระทบส่วนเพิ่ม (Marginal Effects) ในกลุ่มปัจจัยด้านเศรษฐกิจสามารถอธิบายได้ว่า ผู้ประกอบการ ฯ นั้นมีทัศนคติต่อการเก็บภาษีเพียงอย่างเดียว ซึ่งก็จะหมายความว่าหากมีการเก็บภาษีเพิ่มขึ้นร้อยละ 1 ก็จะทำให้รายได้จากผลประกอบการลดลงในอัตราร้อยละ 5.4

ตารางที่ 4.19 แสดงผลการวิเคราะห์ผลกระทบส่วนเพิ่ม (Marginal Effects) ในกลุ่มปัจจัยด้านการเมือง

ปัจจัย	Coefficient	Standard Error	b/St.Er.	P[Z > z]
- การปิดด่านศุลกากร	-.07063861**	.03445327	-2.050	.0403
- การเปลี่ยนแปลงของนโยบายต่างๆ ของภาครัฐ	.13076323**	.04001911	3.268	.0011
- ความสัมพันธ์ทางการเมืองของ ประเทศคู่ค้า	-.06670100*	.03663933	-1.820	.0687
- ขั้นตอนและพิธีการในการ นำเข้า-ส่งออกสินค้า	.07785485**	.03476592	2.239	.0251

(** = มีระดับนัยสำคัญ ที่ $\alpha = 0.05$ หรือระดับความเชื่อมั่น ที่ร้อยละ 95, * = มีระดับนัยสำคัญ ที่ $\alpha = 0.1$ หรือระดับความเชื่อมั่น ที่ร้อยละ 90)

ที่มา: จากการคำนวณ

จากตารางที่ 4.19 จะเป็นการแสดงผลการศึกษาการวิเคราะห์ผลกระทบส่วนเพิ่ม (Marginal Effects) ในกลุ่มปัจจัยด้านการเมือง สามารถอธิบายได้ว่า ผู้ประกอบการ ๑ นั้นมีทัศนคติต่อการปิดด่านศุลกากร และความสัมพันธ์ทางการเมืองของประเทศคู่ค้า ซึ่งก็หมายความว่า หากรัฐบาลมีการปิดด่านศุลกากรเพิ่มขึ้นร้อยละ 1 เช่น การปิดด่านศุลกากรเพิ่มขึ้นหนึ่งวัน หนึ่งสัปดาห์ หรือหนึ่งเดือน เป็นต้น จะส่งผลให้รายได้จากผลประกอบการลดลงในอัตราร้อยละ 7 ส่วนด้านความสัมพันธ์ทางการเมืองของประเทศคู่ค้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 1 เช่น การที่รัฐบาลของทั้งสองประเทศได้มีการตกลงให้มีการเปิดการค้าแบบเสรีมากขึ้น ซึ่งจะทำให้เกิดการไหลเวียนเข้ามาของสินค้ามากยิ่งขึ้น จึงอาจทำให้นักท่องเที่ยวที่ต้องการซื้อสินค้าที่อาจมีขายเพียงเฉพาะบริเวณชายแดนนั้น สามารถหาซื้อได้ในเขตชุมชนเมืองในราคาที่เท่ากัน หรือถูกกว่า ซึ่งทำให้ไม่ต้องเสียเวลาเดินทางไปซื้อของตามแนวชายแดน ก็จะส่งผลให้รายได้ของผู้ประกอบการ ๑ ตามแนวชายแดนได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ดังกล่าวจึงทำให้รายได้ของผลประกอบการลดลงในอัตราร้อยละ 6.6 ทั้งนี้ ยังมีส่วนของปัจจัยด้านการเปลี่ยนแปลงของนโยบายต่าง ๆ ของภาครัฐที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 1 เช่น การที่รัฐบาลออกนโยบายมาสนับสนุนการทำการค้าของประชาชนที่อาศัยอยู่บริเวณชายแดนเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งนโยบายก็จะส่งผลให้รายได้จากผลประกอบการเพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ 13 หมายความว่า ผู้ประกอบการ ๑ นั้นคิดว่าหากรัฐบาลคอยปรับปรุงนโยบายต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ต่อการค้า ก็จะทำให้ค้าขายได้ดี และมีรายได้เพิ่มมากขึ้น และปัจจัยด้านขั้นตอนและพิธีการในการนำเข้า-ส่งออกสินค้าที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 1 เช่น การลดขั้นตอนและพิธีการในการนำเข้า-ส่งออกสินค้าลง หรือเพิ่มความสะดวกสบายในการนำเข้า-ส่งออกสินค้าก็จะส่งผลให้รายได้จากผลประกอบการเพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ 7.7 ซึ่งก็จะหมายความว่าหากขั้นตอนและพิธีการในการนำเข้า-ส่งออกสินค้ามีความสะดวกสบายก็จะทำให้มีการสั่งซื้อสินค้าเพิ่มมากขึ้น จึงส่งผลให้รายได้จากผลประกอบการเพิ่มขึ้น

4.3 สรุป

ในบทที่ 4 นี้ได้กล่าวถึงผลการวิจัย ในเรื่องของผลกระทบของปัญหาอาชญากรรมและความรุนแรงในจังหวัดชายแดนภาคใต้ต่อการค้าชายแดน ซึ่งสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 หัวข้อหลัก ได้แก่ 1) วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป เพื่อให้ทราบถึงลักษณะทางสังคมและเศรษฐกิจของกลุ่มตัวอย่าง และ 2) วิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการทำการค้าชายแดนไทย-มาเลเซีย ผ่านการใช้โพรบิต (Probit) และ โลจิต (Logit) เพื่อทำให้ทราบถึงความสัมพันธ์ของแต่ละตัวแปร ซึ่งประกอบไปด้วยตัวแปรดังต่อไปนี้ ก) กลุ่มปัจจัยประเภทของอาชญากรรม ข) กลุ่มปัจจัยทางด้านสังคม ค) กลุ่มปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ ง) กลุ่มปัจจัยทางการเมือง จากนั้นนำผลที่ได้มาตีความหมายโดยใช้ การวิเคราะห์ผลกระทบส่วนเพิ่ม (Marginal Effects) ซึ่งผลการศึกษาพบว่า กลุ่มปัจจัยด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มปัจจัยด้าน

อาชญากรรมและความรุนแรง กลุ่มปัจจัยด้านสังคม กลุ่มปัจจัยด้านเศรษฐกิจ และกลุ่มปัจจัยด้าน
การเมือง ล้วนแล้วแต่ส่งผลกระทบต่อการศึกษาเยาวชนคนทั้งสิ้น และในส่วนของบทสรุปต่าง ๆ
ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยในครั้งนี้ทั้งหมดจะกล่าวถึงต่อไปในบทต่อไป

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

